

18 Νοεμβρίου 2021

Όσιος Νεκτάριος της Όπτινα, Το κάπνισμα και η θαυμαστή θεραπεία του

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Όσιος Στάρετς Νεκτάριος της Όπτινα (1853 - 1928).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Η Ναντιέζντα Παυλόβιτς γράφει:

Μετά την κοίμηση του [του οσίου Νεκταρίου της Όπινα] και συγκεκριμένα την ημέρα της κηδείας του ο Γέροντας μου έστειλε ένα δυνατό σημάδι αποχαιρετισμού.

Όλα εκείνα τα χρόνια κάπνιζα· αυτός το γνώριζε, μα το ανεχόταν. Κάποτε μου το απαγόρευσε. Αναγκάστηκα να υποκύψω, μα υπέφερα τρομερά, κι εκείνος επειδή ήταν φιλεύσπλαγχνος, με απάλλαξε από τον κανόνα.

Φυσικά, πριν και μετά την θεία Κοινωνία, δεν κάπνιζα.

Φεύγοντας από την Μόσχα για την κηδεία [του οσίου Νεκταρίου] πήρα μαζί μου 15-20 πακέτα τσιγάρα – όταν είσαι στενοχωρημένος καπνίζεις περισσότερο.

Την ημέρα της κηδείας κοινώνησα και φυσικά δεν κάπνισα από το πρωί. Μετά την αγία Κοινωνία επίσης δεν κάπνισα και βέβαια, δεν μπορούσα να βαδίζω δίπλα στο φέρετρο προς το κοιμητήριο μ' ένα τσιγάρο στο χέρι.

Στον γυρισμό μετά την ταφή ήμουν μαζί με κάποιον κληρικό κι έτσι ήταν πάλι αταίριαστο να καπνίσω. Γι' αυτό μετά το γεύμα, αφού έκλαψα και πάλι πολύ, έτρεξα αμέσως στον κήπο για να καπνίσω· τόσο πολύ το είχα ανάγκη!

Αλλά πριν καλά-καλά ανάψω το τσιγάρο και πριν ρουφήξω λίγο καπνό, ένιωσα κάποιον να με σπρώχνει δυνατά από την μηλιά όπου στεκόμουν και χωρίς να καταλάβω πως, βρέθηκα ξαφνικά στην απέναντι μηλιά!

Με κυρίεψε τρόμος.

Μου είναι όμως αδύνατον να σας εξηγήσω τι συνέβη. Όλα γύρω μου έμοιαζαν να έχουν χάσει την φυσική τους τάξη. Ήμουν τόσο τρομοκρατημένη, όσο κι ένα κουτάβι και φώναξα: «μπάτιουσκα, στο υπόσχομαι, δεν θα το ξανακάνω!».

Παρ' όλο που δεν μου το είχε απαγορέψει, καταλάβαινα πάντως ότι δεν ήταν ικανοποιημένος που κάπνιζα. Την ίδια στιγμή όλα ηρέμησαν γύρω μου και πήραν πάλι την κανονική τους μορφή.

Συνήλθα αμέσως και κρατώντας το σβησμένο τσιγάρο γύρισα στο σπίτι.

Επειδή όμως ήμουν σκεπτικίστρια, συλλογίστηκα σχεδόν αμέσως με κατήφεια και ειρωνεία: «Είναι εύκολο να φωνάξεις, “δεν θα το ξανακάνω», αλλά τι θα γίνει, αν μου έρθει η επιθυμία να καπνίσω»;

Κι όμως από κείνη την στιγμή μέχρι σήμερα δεν το επεθύμησα.

Την επομένη μέρα ξύπνησα μ' ένα παράξενο αίσθημα, σαν να μου είχε γίνει ένεση κοκαΐνης. Δεν είχα καμιά επιθυμία να καπνίσω. Πέρασαν έτσι εννέα μέρες.

Κατά την επιστροφή μου κάθισα εσκεμμένα στο βαγόνι των καπνιστών. Όλοι κάπνιζαν γύρω μου, μα δεν μου έκανε καθόλου αίσθηση.

Αυτό ήταν ένα δώρο από τον Γέροντα για μένα και μια αποχαιρετιστήρια ευλογία.

Απόσπασμα από το βιβλίο, *«Όσιος Νεκτάριος, Ο τελευταίος Μεγάλος Στάρετς της Όπτινα»*, έκδοση Σταυροπηγιακής και Συνοδικής Ι. Μονής Οσίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, Κάλαμος, 2003.

<https://bit.ly/3oCZEAI>